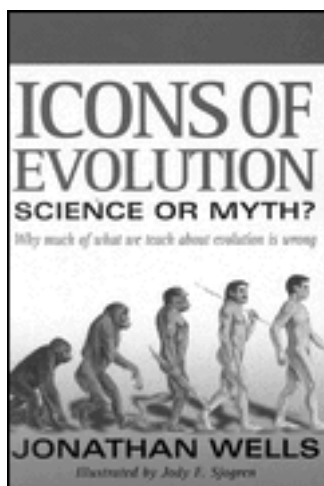

”Piltdown-fuglen”

Nedenstående artikel er uddrag af bogen ”Icons of Evolution” af Jonathan Wells. Denne bog er udvalgt af Origos redaktion som vor næste bogudgivelse, der forventes klar i løbet af 2005.

Af Jonathan Wells

I 1912 annoncerede amatørgeologen Charles Dawson og British Museum, at der tæt ved Piltdown i England var blevet fundet et overgangsled mellem aber og mennesker. Eksemplaret lå på British Museum, indtil det blev afsløret som værende falsk i 1953. En eller anden havde sammensat et gammelt menneskekranium med underkæben fra en nyere tids orangutang og ændret det, så det lignede dele fra ét og samme individ. ”Piltdown-manden” er fortsat det mest kendte fossilfalskneri i videnskabshistorien.

I 1999 annoncerede amatørgeologen inden for dinosaurer Stephen Czerkas og *National Geographic Society*, at et fossil, der var blevet købt for 80.000\$ på et Arizona mineralshow, udgjorde ”det manglende led mellem jordiske dinosaurer og flyvende fugle.” Fossilet, som tilsyneladende var blevet smuglet ud fra Kina, havde forlemmer

fra en urtidfugl og hale fra en dinosaur. Czerkas gav den navnet *Archaeoraptor*.

I november 1999 medtog tidsskriftet *National Geographic* et billede af *Archaeoraptor* i en artikel, der hed ”Feathers for T. rex?” (”Fjer på Tyrannosaurus Rex?”). Christopher Sloan, artiklens forfatter, hævdede, at man nu kunne sige, at fugle er dinosaurer ”lige så sikkert, som man kan sige, at mennesker er pattedyr,” og ”at fjerklædte dinosaurer gik forud for den første fugl.” Artiklen indeholdt en tegning af en baby-Tyrannosaurus med fjer – deraf titlen. Den indeholdt endvidere et billede af *Archaeoraptor*-fossilet og forklarede, at dets kombination af ”nuancerede og primitive træk er præcist det, som forskere ville forvente at finde i dinosaurer, der eksperimenterer med at flyve.”

Det viste sig, at *Archaeoraptor* havde de eksakt samme træk, som forskere havde forventet at kunne finde, fordi en vis smed havde kreeret den sådan – vel vidende, at den ville indbringe store pengesummer på det internationale fossilmarked. ”Kreatioenen” blev opdaget af den kinesiske palæontolog Xu Xing, som beviste, at eksemplaret bestod af en dinosaurhale, der var limet fast til kroppen af en urtidfugl.

Storrs Olson, museumsdirektør for fugle på Smithsonian Institution i Washington D.C., sendte et vredt brev til Peter Raven, sekretær for *National Geographic Society*. Olson anklagede *Society* for at have allieret sig med ”en stambesætning af nidkære forskere,” der var blevet ”uforbeholdne og ganske partiske tilhængere af den tro,” at fugle stammer fra dinosaurer. ”En sand og nøjagtig videnskabelig vejning af bevismaterialet har været blandt de første bommerter i deres program,” skrev Olson, ”som hurtigt er blevet et af vor tids største fupnumre.”

National Geographic sendte en delvis tilbagekaldelse den 21. januar 2000 på deres hjemmeside på internettet. Ikke desto mindre blev tidsskriftet i februar kraftigt anklaget af *Nature* for "på naiv og hastig vis at have udgivet en artikel – beskrevet som sensationslysten og uholdbar tabloidjournalistik fra en førende palæontolog – sprængfyldt med tvivlsomme påstande."

Hændelsen var yderst pinlig for *National Geographic*, der forsøgte at nedtone den ved at trykke et brev fra Xu Xing om forfalskningen i marts 2000. I mellemtiden skrev tidsskriftets redaktør en protestskrivelse til *Nature*-artiklen, hvori han hævdede, at "afgørende informationer om eksemplarets integritet" var blevet holdt tilbage fra *National Geographic* og fra de forskere, bladet havde betalt for at studere fossilet.

Beskyldninger og modbeskyldninger eksisterer fortsat. Nogle af de mennesker, der har været involveret i skandalen, skyder skylden på den internationale handel med smuglerfossiler, mens andre bebrejder den uredelige journalistik. Men det sande offer lader til at være evolutionisternes ønske om at kunne bevise deres teori. Ligesom behovet for et overgangsled mellem aber og mennesker førte til Piltown-manden, således banede behovet for et led mellem dinosaurer og fugle vejen for "Piltown-fuglen." Oversat i ståhejen er den kendsgerning, at selvom *Archaeoraptor* havde været ægte, er den millioner af år yngre end *Archaeopteryx*, og det ville således ikke være lykkedes for den at udfylde det hul, der af evolutionistisk metodik er efterladt i fossilhistorien.

I april 2000 samledes Czerkas og andre prominente evolutionister – med nogle af deres kritikere – i Fort Lauderdale i Florida til en konference om dinosaur-fugle-evolution. Jeg deltog også, for jeg ville lytte til diskussionen. Selvom nogle havde frygtet, at den pinlige *Archaeoraptor*-hændelse ville dominere på konferencen, blev fupnummeret nærmest overset. I stedet præsenterede evolutionisterne deres nye stjerne, der er blevet udset til at være det bedste af de manglende led.

Fjer til Bambiraptor

Den nye opdagelse, der stjal billedet fra *Archaeoraptor*-bedrageriet, hed *Bambiraptor*. Den blev oprindeligt opdaget af en familie fra Montana i 1993 og derefter overladt til professionelle palæontologer i 1995. Dyrets krop var på omtrent samme størrelse som en kylling, men dets lange hale gjorde den næsten en meter lang. Med sine skarpe tænder og kløer lignede den en lille *Velociraptor* – det kvikke rovdyr, der er blevet kendt fra de afsluttende scener fra filmen "Jurassic Park."

Bambiraptors oprindelige skelet – rekonstrueret i en virkelighedstro positur og beskyttet af tykt plexiglas – blev stolt fremstillet på konferencen. Fossilet var blevet fundet i klipper fra Den øvre Kridttid, hvilket vil sige, at det var omtrent 75 millioner år yngre end *Archaeopteryx*. Men analyser har vist, at det havde mange af de skelettræk, som man havde ventet ville eksistere i *Archaeopteryx*' forfader. Faktisk bekendtgjorde de palæontologer, som undersøgte den, at det var "den mest fuglelignende dinosaur, der endnu var blevet fundet" og et "bemærkelsesværdigt overgangsled mellem fugle og dinosaurer."

Brian Cooley, der er specialist i rekonstruktion af dinosaurer fra fossile skeletter, havde rekonstrueret *Bambiraptor* til konferencens udstilling. Han forklarede for deltagerne, at han havde lagt ud med at ville lave *Bambiraptor* så fuglelignende som muligt, taget dens placering mellem dinosaurer og fugle i betragtning. Han har rekonstrueret musklerne, idet han har brugt fugles anatomi som guide, og han har placeret øjnene i en fuglelignende retning, idet han har brugt de samme kunstige øjne, som konservatorer putter i udstoppede øgler. Cooley gættede på, at *Bambiraptor* må have været dækket med ugledede fjer, og han har derfor tilføjet disse på rekonstruktionen.

Der blev uddelt en kopi til hver af konferencens deltagere af den artikel, der indeholdt den officielle videnskabelige beskrivelse af *Bambiraptor*, udgivet blot tre uger tidligere. Det er meningen, at den først udgivne rapport om en nyfundet art af fossi-

ler skal stemme overens med de højeste videnskabelige standarder og beskrive de forskellige typer eksemplarer med henblik på streng nøjagtighed. Den officielle beskrivelse af *Bambiraptor* indeholder adskillige tegninger af det rekonstruerede dyr, hvoraf to af dem viser hårlignende gevækster på kroppen og fjer på forlemmerne.

Imidlertid blev intet, der på mindste måde ligner fjer, fundet sammen med fossilet. De hårlignende fremspring og fjerene er ren og skær indbildning. Fordi evolutions-teorien forudsætter, de bør være der, bliver de inkluderet i den videnskabelige beskrivelse af fossilet. Det eneste tegn i artiklen på, at fremspringene og fjerene ikke er virkelige, er en billedtekst, der lyder som følger: "Rekonstruktion, der viser de ydre strukturer, som man forestiller sig dem." Jeg var overrasket. Almindeligvis ville man forvente noget, der var beskrevet på korrekt og fornuftigt vis, noget i retning af dette: "Hårlignende gevækster og fjer er ikke blevet fundet sammen med fossilet, men er tilføjet her ud fra teoretiske overvejelser." Under alle omstændigheder virker artiklen til at være bedre til at skjule sandheden end til at åbenbare den.

Der blev luftet megen uforbeholden kritik af dinosaur-fugle-teorien på Florida-konferencen. Ornitolog ved University of North Carolina Alan Feduccia forudsagde, at dinosaur-fugle-teorien ville gå hen og blive "palæontologiens mest prekære sag i det 20. århundrede." Endvidere ytrede Larry Martin, at hvis han skulle forsvare dinosaur-fugle-teorien, "ville jeg være flov hver gang, jeg ville være nødt til at rejse mig op og fortælle om den." Og Stoors Olson pustede sig op som en brushane og erklærede: "Fugle er *ikke* dinosaurer."

Dinosaur-fugle-entusiastene var imidlertid i overtal på konferencen, og de lod sig ikke distrahere af *Bambiraptors* imaginære fjer. Eftersom jeg ikke selv er evolutionist, fandt jeg dette forholdsvis morsomt, men som molekylærbiolog fandt jeg derimod noget andet endnu mere morsomt.

Kalkun-dna fra Triceratops?

På konferencens anden dag aflagde William Garstka rapport om, at han med sit team af molekylærbiologer fra Alabama havde udtaget dna fra de fossile knogler fra en 65 millioner år gammel dinosaur. Selvom bevismateriale fra andre studier tyder på, at dna, der er mere end cirka en million år gammel, ikke kan give nogen som helst brugbare sekvens-informationer, undersøgte og sekventerede Garstka og hans kolleger dna'en, sammenlignede den med kendt dna fra andre dyr og fandt ud af, at den var mest sammenlignelig med fugle-dna. De konkluderede, at de havde fundet "de første direkte genetiske beviser, der kunne indicere, at fugle er de tætteste levende slægtninge til dinosaurer." Deres konklusion blev rapporteret den følgende uge af Constance Holden i *Science*.

Opdagelsens detaljer afslører imidlertid noget. For det første var den dinosaur, som Garstka og hans kolleger angiveligt fik dna fra, en *Triceratops*. Ifølge palæontologer er der to hovedgrene i dinosaur-familiens træ. Den ene omfatter trehorns rhinoceros-lignende *Triceratops*, som millioner af mennesker har set på museumsudstillinger og på film. Men fugle tænkes at have udviklet sig fra den anden gren. Så ifølge evolutionære biologer er *Triceratops* og nutidsfugle ikke så tæt beslægtede, for deres forfædre gik i forskellige retninger for næsten 250 millioner år siden.

Endnu mere afslørende var det dog, at den dna, som Garstka og hans kolleger fandt, var *100 procent identisk med levende kalkuners dna*. Ikke 99 procent, heller ikke 99,9 procent, men 100 procent. Ikke engang dna fra andre fugle er 100 procent identisk med kalkuners dna (det næsttætteste match i deres undersøgelse var 94,5 procent, med en anden fugleart). Med andre ord lignede den dna, som man skulle forestille at have fået fra *Triceratops*-knoglen, ikke bare kalkun-dna, det *var* kalkun-dna. Garstka sagde, at han og hans kolleger overvejede muligheden af, at nogen havde spist en kalkunsandwich i nærheden, men de var ude af stand til at kunne bekræfte det(!).

I begyndelsen af Garstkas fremlæggelse af sine opdagelser troede jeg, det var en aprilsnar, men da var det allerede den 8. april. Derefter kiggede jeg rundt for at se, om der var nogen, der grinede – men det var der ingen, der gjorde – i hvert fald ikke åbenlyst. Da jeg næste dag vendte snuden hjemad og fortalte min kone historien, sagde hun, det mindede hende om et barn, der prøver at finde på en undskyldning for at blive hjemme fra skole. Når barnets moder anbringer et termometer i dets mund, holder barnet det op mod en elektrisk pære for at få temperaturen til at stige, men han holder det der for længe. Når moderen så kommer tilbage og ser, at temperaturen er over 50 grader, sender hun barnet af sted. Historiens morale er: Hvis man vil forfalske noget, skal man ikke gøre det så åbenlyst. Dna'en fra Triceratops ville måske ikke have været så morsom, hvis det ikke havde været 100 procent identisk med en kalkuns dna.

I sandhedens interesse indrømmede Garstka, at han var skeptisk med hensyn til resultatet – ikke blot på grund af den mulige kalkunsandwich, men også fordi ingen tror på, at fugle nedstammer fra *Triceratops*. Mærkværdige ting finder naturligvis sted, men den "udtagne" kalkun-dna fra *Triceratops* havde alle et fupnummers kendetegn – måske et nummer, en eller anden havde lavet med Garstka og hans team.

Denne hændelse har overbevist mig om, at nogle mennesker er så ivrige efter at tro, at fugle stammer fra dinosaurer, at de er villige til at godtage stort set alle former for beviser, som ser ud til at lægge sig op ad deres teori – uanset hvor langt ude det virker. Medaljens bagside viser naturligvis en uvillighed til på retfærdig vis at ville lytte til kritikeres synspunkt. Og den taler der havde ordet før Garstka, var et udmærket eksempel på denne bagside af medaljen.

Videnskab på revnet kedel-niveau

Lige inden Garstka talte, havde Berkeley-palæontologen Kevin Padian bebredt kritikere af dinosaur-fugle-teorien at de er uvidenskabelige. Padian forklarede, at han

som formand for *National Center for Science Education* bruger meget tid på at fortælle folk, hvad videnskab er, og hvad det ikke er. (*National Center for Science Education* er – trods dets neutrale navn – en gruppe, der taler for Darwins teori og imod, at de offentlige skoler udsætter deres studerende for debatter om evolution.) Padian understregede, at videnskab handler om at teste hypoteser med det tilgængelige bevismateriale. Hvis vi ikke kan teste en idé, er den ikke nødvendigvis forkert, men så er den i hvert fald ikke videnskabelig.

Padian kaldte kritikere af dinosaur-fugle-hypotesen uvidenskabelige, fordi (sagde han) de ikke fremsætter nogen empiriske, alternative hypoteser. De beviser, som kritikere citerer for deres hypoteser, erklærede han, var baseret på "selektiv fortolkning af isolerede observationer," snarere end på en metode, som er "fuldt ud accepteret af det videnskabelige samfund." Selvom "videnskab ikke er en afstemning," er den evolutionistiske metode godkendt af *National Science Foundation*, højt rangerende videnskabelige tidsskrifter og af "de allerfleste eksperter." Kritikken af dinosaur-fugle-hypotesen "er ophørt med at være videnskabelig for mere end et årti siden," og "debatten er derfor lukket."

Det er overflødigt at sige, at erklæringen om, at debatten er lukket, ikke overbeviste kritikere blandt publikum. Men det mest slående ved Padians tale var dens chokerende fremstilling af fejlslutninger. Faktisk mindede den mig om en gammel advokatvits.

Ifølge vitsen sagsøger Jones Smith for at have lånt hans kedel og leveret den tilbage med en revne. Smiths advokat forsvarede ham på følgende vis:

1. Smith lånte kedlen.
2. Da Smith afleverede kedlen, var der ingen revne i den.
3. Kedlen var allerede revnet, da Smith lånte den.
4. Der findes ingen kedel.

Padian forsøgte naturligvis at være morsom, og det kan forekomme uvenligt at sammen-

ligne hans tale med en gammel advokat-joke. Men tag følgende resumé af hans argumenter op til overvejelse:

1. I debatten om fuglenes oprindelse har kritikerne af dinosaur-hypotesen ikke fremstillet nogen som helst alternative hypoteser, som kan testes af bevismaterialet.
2. Bevismaterialet, hvorpå kritikerne baserer deres alternative hypoteser, fortolkes selektivt.
3. Selvom videnskaben ikke er en afstemning, afviser størstedelen af det videnskabelige samfund kritikernes metodik uanset deres bevismateriale.
4. Der eksisterer ingen debat.

Det skal siges, at Kevin Padian tager sit arbejde seriøst. Ligesom de mennesker, som har betalt 80.000 \$ for Piltdown-fuglen, de palæontologer, der har sat imaginære fjer

på *Bambiraptor* og de molekylærbiologer, der påstår, at de har fundet kalkun-dna i *Triceratops*. Men da jeg forlod konferencen i Florida, kunne jeg ikke lade være med at smile. Der var så meget af det, jeg havde hørt og set, der virkede tåbeligt. Ja, hvis jeg havde været kunstner frem for biolog, ville jeg nok have lavet nogle tegneserier med billedtekster som disse:

"Dinosaur-fugle-entusiaster skaber deres egen rækkefølge af fossiler."

"Evolutionist-slæng ruller forsvarsløs dinosaur i tjære og fjer."

"Kalkunsandwich beviser fugles udvikling fra *Triceratops*."

"Gammel advokatvits udgør ny videnskabelig metode."

Dette er ikke videnskab. Det er ikke engang en myte. Dette er tegneserie-komik.

Origo søger en PR-ansvarlig

Din opgave bliver at øge kendskabet til Origo og www.skabelse.dk.

Dine arbejdsopgaver bliver:

- Udarbejde en PR-strategi for Origo.
- Tage kontakt til foreninger, der udgiver blade, og lave gensidige markedsføringsaftaler.
- Designe og indrykke annoncer i blade og aviser. (Selve designet kan også produceres af andre).
- Iværksætte og planlægge (ikke nødvendigvis udføre) events på konferencer, lejre og ved andre begivenheder, hvor Origo ønsker at være synlig.
- Udarbejde rabatter og tilbud i forbindelse med kampagner i samarbejde med den økonomisk ansvarlige i Origo.

Arbejdet forventes at ske inden for meget frie rammer, men med en overordnet godkendelse fra Origos redaktion ved større principielle og økonomisk tunge beslutninger.

Arbejdet er ulønnet, men alle udgifter til arbejdet vil blive dækket.

Der medfølger et gratis abonnement på Origo til arbejdet.

Nærmere oplysninger om stillingen kan fås ved økonomiansvarlig Henrik Friis, tlf. 9927 2959, abonnement@skabelse.dk.

Ansøgningen sendes senest 11. december til:

Origo

v/ Henrik Friis, Gl. Landevej 51 A, 1.th., 7400 Herning
abonnement@skabelse.dk